

מהיל Is it insufficient if he is not

לא סגי דלאו איהו מהיל –

OVERVIEW

The גמרא explains the reason why the מוהל does not say 'למול', because the connotation of למול is that it is the obligation of the מברך to perform this מצוה. However the מוהל is not obligated to perform this מילה; the obligation is on the father. Therefore the מוהל cannot say למול (but rather המילה).

דעל האב מוטל¹ כדפירש הקונטרס² –

רש"י For the obligation of performing a ברית מילה on a child rests on the father as explained.

אבל המל גרים מברך למול את הגרים³ שהמברך חייב למול⁴ כמו האב המל:

However one who is מל converts makes the ברכה of למול את הגרים, for he who makes the ברכה is obligated to be מל this גר, just as the father who is מל makes the ברכה of למול since he is obligated to be מל his son.

SUMMARY

למול say מל גרים, a father and one who is מל, מברך על המילה is מוהל A.

THINKING IT OVER

How can מל את הגרים (where there is no personal obligation) to אב compare תוספות (where there is a personal obligation)?!

¹ The reason the מוהל should not say למול is not so much that he is not personally obligated to perform the מילה (for indeed he and all of ישראל are obligated to see that this child has a מילה (ברית מילה), but rather because there is a primary personal obligation on the father which takes precedence over the general obligation that rests on ישראל. See following footnote # 4.

² בד"ה לא.

³ See שבת קלז,ב. Our text there reads: 'ו' למול את הגרים וכו' אקב"ו על המילה והמברך אומר אקב"ו למול את הגרים וכו' (מס' שבת in גירסת הרא"ש and תוספתא ברכות פ"ו הי"ח). See however בא"י כורת הברית.

⁴ There may not be a personal obligation to be מל this גר, however there is a general obligation on ישראל to be מל this גר, and since there is no primary personal obligation on any specific individual to be מל the גר (as there is by a child), the general obligation which is on כלל ישראל is sufficient to warrant the ברכה of למול את הגרים. See previous footnote # 1. See 'Thinking it over'.